

Pytania prejudycjalne

1) Czy uregulowanie krajowe takie jak zawarte we Vlaams decreet houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (flamandzkie dekrety z dnia 17 lipca 2000 r. o organizacji rynku energii elektrycznej) wdrożonym zarządzeniem rządu flamandzkiego z dnia 5 marca 2004 r. w brzmieniu zmienionym Besluit inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen (zarządzeniem rządu flamandzkiego z dnia 25 lutego 2005 r. o wspieraniu produkcji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii) oraz zarządzeniem rządu flamandzkiego z dnia 8 lipca 2005 r. w sprawie zmiany zarządzenia rządu flamandzkiego z dnia 5 marca 2004 r. o wspieraniu produkcji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz Besluit inzake de openbaardenstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik (zarządzenia rządu flamandzkiego z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie ogólnogospodarczego zobowiązania do wspierania racjonalnego wykorzystywania energii), według którego

— dostawcy energii elektrycznej do odbiorców końcowych przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej są zobowiązani do corocznego przedstawiania organowi regulacyjnemu określonej liczby zielonych certyfikatów (art. 23 wskazanego dekretu),

— na dostawców energii elektrycznej do odbiorców końcowych przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej nakładana jest grzywna administracyjna przez Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (flamandzki organ regulacji rynku energii elektrycznej i gazu, VREG), jeżeli dostawcy ci przedłożyli niewystarczającą liczbę zielonych certyfikatów, aby wypełnić nałożone na nich zobowiązanie kontyngentowe w odniesieniu do takich certyfikatów (art. 37 § 2 wskazanego dekretu),

— jest wyraźnie określone, że gwarancje pochodzenia z innych krajów mogą być uznane pod pewnymi warunkami, aby wypełnić zobowiązanie kontyngentowe (art. 15c § 2 zarządzenia rządu flamandzkiego z dnia 5 marca 2004 r. w brzmieniu mającym zastosowanie w niniejszej sprawie),

— organ regulacyjny nie może lub nie chce uwzględnić gwarancji pochodzenia z Norwegii ze względu na brak środków wykonawczych rządu flamandzkiego, który uznał, że przedłożenie owych certyfikatów ma taki sam lub równoważny charakter (art. 25 wskazanego dekretu i art. 15c § 2 zarządzenia z dnia 5 marca 2004 r.), przy czym organ ten w konkretnym wypadku nie zbadał takiego samego lub równoważnego charakteru,

— w całym okresie obowiązywania dekretu z dnia 17 lipca 2000 r. w rzeczywistości wyłącznie certyfikaty potwierdzające wyprodukowanie zielonej energii w Regionie Flamandzkim były uwzględniane przy badaniu wypełnienia zobowiązania kontyngentowego, natomiast dostawcy energii elektrycznej do odbiorców końcowych przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej nie mieli żadnej możliwości wykazania, że przedłożone gwarancje pochodzenia spełniały wymóg posiadania takich samych lub równoważnych gwarancji wydania takich certyfikatów,

jest zgodne z art. 11 lub 13 porozumienia EOG?

2) Czy uregulowanie krajowe, o którym mowa w pytaniu pierwszym, jest zgodne z art. 5 ówczesnej dyrektywy 2001/77/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych (w zakresie w jakim ma to znaczenie dla EOG)?

3) Czy uregulowanie krajowe, o którym mowa w pytaniu pierwszym, jest zgodne z zasadą równego traktowania i zakazem dyskryminacji, ustanowionymi w szczególności w art. 4 porozumienia EOG i w art. 3 ówczesnej dyrektywy 2003/54/WE⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca [2003 r.] dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE (w zakresie w jakim ma to znaczenie dla EOG)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 283, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 176, s. 37.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Oviedo (Hiszpania) w dniu 14 maja 2012 r. — Constructora Principado S.A. przeciwko José Ignaciowi Menéndezowi Álvarezowi

(Sprawa C-226/12)

(2012/C 227/17)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Provincial de Oviedo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Constructora Principado S.A.

Strona pozwana: José Ignacio Menéndez Álvarez

Pytania prejudycjalne

Czy wobec postanowienia umownego przerzucającego na konsumenta obowiązek zapłaty kwoty, która na mocy przepisów prawa obciąża przedsiębiorcę, pojęcie nierównowagi, o której mowa w art. 3 ust. 1 dyrektywy 93/13⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że taka nierównowaga występuje przez sam fakt przerzucenia na konsumenta obowiązku zapłaty, który na mocy prawa obciąża przedsiębiorcę? Czy też fakt, że dyrektywa wymaga, by nierównowaga była znacząca skutkuje tym, iż ponadto ekonomiczne obciążenie konsumenta musi być istotne w stosunku do całkowitej kwoty transakcji?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 16 maja 2012 r. — Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd przeciwko Asda Stores Ltd

(Sprawa C-252/12)

(2012/C 227/18)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd

Strona pozwana: Asda Stores Ltd

Pytania prejudycjalne

1) Jeżeli przedsiębiorca jest właścicielem dwóch różnych zarejestrowanych wspólnotowych znaków towarowych w odniesieniu do

a) graficznego znaku logo;

b) znaku słownego;

i obu tych znaków używa łącznie, to czy takie używanie może stanowić używanie graficznego znaku logo w rozumieniu art. 15 i 51 rozporządzenia 207/2009⁽¹⁾? Jeśli tak, to w jaki sposób należy ocenić kwestię używania znaku graficznego?

2) Czy jakiegokolwiek znaczenie ma to, że:

a) znak słowny jest nałożony na znak graficzny?

b) przedsiębiorca jest także właścicielem złożonego słowno-graficznego znaku towarowego, który został zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy?

3) Czy odpowiedź na pytanie pierwsze lub drugie zależy od tego, czy przeciętny konsument postrzeże znak graficzny i znak słowny jako, po pierwsze, odrębne znaki bądź, po drugie, przypisuje im niezależną funkcję odróżniającą? Jeśli tak, to w jaki sposób?

4) Jeżeli wspólnotowy znak towarowy nie został zarejestrowany dla jednego koloru, zaś jego właściciel powszechnie używa go w konkretnym kolorze lub kombinacji kolorów w taki sposób, że znaczna część odbiorców (na części, lecz nie na całym terytorium Wspólnoty) kojarzy ów znak z tym kolorem lub kombinacją kolorów, to czy kolor lub kolory użyte przez pozwaną w spornym znaku są istotne dla całościowej oceny, po pierwsze, prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd na gruncie art. 9 ust. 1 lit b) lub, po drugie, czerpania nienależnej korzyści na gruncie art. 9 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 207/2009? Jeśli tak, to w jaki sposób?

5) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy dla całościowej oceny istotne jest to, że dla znacznej części odbiorców pozwana kojarzy się z kolorem lub konkretną kombinacją kolorów, których użyła w spornym znaku?

⁽¹⁾ Dz.U. 78, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 21 marca 2012 r. w sprawie T-63/09 Volkswagen AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 29 maja 2012 r. przez Volkswagen AG

(Sprawa C-260/12 P)

(2012/C 227/19)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Volkswagen AG (przedstawiciele: adwokaci H.P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylene wyroku Sądu (druga izba) z dnia 21 marca 2012 r. w sprawie T-63/09 w całości.